

گفته‌ها و ناگفته‌های چاپ سنگی و سربی

در گفت و گو با دکتر سید ابوالقاسم نقیبی

(کتابخانه مدرسه عالی شهید مطهری)

• امیرحسین شرافت
کارشناس و منتقد کتاب

می‌توان آن را ابتدایی ترین نمونه چاپ دانست که بعدها به چاپ چوبی شهرت یافت. این روش در چین که مبدع آن بود پیش از کشورهای اروپایی معمول بود به طوری که نمونه منقوش در صفحاتی از چوب، کنده‌کاری می‌شد و نسخ متعددی از آن تکثیر می‌یافتد و موجب بسط علم و دانش می‌گردید.

صنعت چاپ از طریق اروپا به ایران راه یافت و نخستین بار در زمان فتحعلی‌شاه قاجار و کوشش عباس میرزا نایب السلطنه، چندتن از ایرانیان فن چاپ کردن را در اروپا آموختند و دستگاه چاپ حروفی (چاپ سربی) و چاپ سنگی را از اروپا به ایران آوردند. میرزا صالح‌شیرازی که ساختن مرکب چاپ و تهیه حروف چاپخانه و حکاکی را در لندن آموخته بود، چاپ و انتشار روزنامه و چاپخانه را در ایران آغاز کرده و رواج داد، و در تبریز به همت میرزا اسدالله نامی از اهالی فارس که در پی درخواست او در پتروزبورگ صنعت چاپ را فراگرفته بود، قرآن مجید را سرلوحه اولین کار‌چاپی خود قرارداد.

چاپخانه در ایران تامد ها «باسمه خانه - بضمه خانه» گفته می‌شد و بعد ها به «طبعه» تغییر نام یافت. عباس میرزا به وسیله منوچهر خان گرجی، معتمدالدوله و به همت میرزا زین العابدین، یک دستگاه ماشین چاپ سربی (چاپ بر جسته تیپوگرافی) از انگلستان خریداری کرد و میرزا زین العابدین معتمدی، متصدی آن شد و بعد از مدتی کتاب فتح نامه میرزا عیسی قائم مقام فراهانی را که درباره فتوحات عباس میرزا ابروسیان بود و نیز رساله جهادیه وی را که حاوی حکم جهاد در جنگ دوم روس و ایران است، به حروف عربی طبع کرد.

در طول تاریخ، کتاب به اشكال و انواع مختلف فراهم شده و دست و مرکب و قلم و نی در کتابت آن به کار رفته و در هر ورق آن سطوری مرکب از کلماتی مرتبط به هم و عبارات و مضامینی که مفهوم مشخصی را القاء می‌کند پیوند خورده است. شیوه چاپ و حروف چینی در قرن اخیر به کتاب صورتی نو و گسترش جهانی بخشیده و تهیه و دسترسی به آن را سهل و میسر گردانیده است و سیر آن، همچون مراحل سنی انسان که شامل نوجوانی و جوانی و میانسالی و پیری است، مراحل علامت نگاری و مقاله‌نویسی و رساله‌نویسی را پشت‌سرگذرا نده، به صورت امروزین درآمده است. تاریخ چاپ به استناد مدارک موجود به پنج قرن قبل از میلاد، یعنی زمان هخامنشیان می‌رسد؛ در این دوره برای امضای استناد، مهرهایی به کار می‌رفت که از چوب تهیه شده بود و به اعتباری

کتابخانه مدرسه عالی شهید مطهری، به جهت دارا بودن چهار هزار و دویست نسخه خطی و ۲۷۰۰ جلد کتاب چاپ‌سنگی و سربی از جایگاه ویژه‌ای برخودار است.

قدیمی ترین نسخه خطی این کتابخانه، نسخه‌ای از قرآن کریم است که در قرن سوم از هجرت، نگارش یافته است. و قدیمی ترین کتاب چاپ‌سنگی آن، با عنوان تاریخ فرشته تالیف فرشته استرآبادی، به چاپ پیمی، به سال ۱۲۴۷ ه. می‌باشد.

کتاب رابوته‌هایی از گل فراگرفته و مجالس در میان عبارت و متن چاپ خورده است. نخستین روزنامه ایران نیز به نام اخبار و قایع و روزنامه شرف با این روش چاپ شده است.

بنته اختلاف نظر در زمینه تاریخ چاپ در جهان وجود دارد و نیز در خصوص اینکه چه کسی نخستین بار چاپخانه در ایران دایر کرد و اولین مطبعه از نوع چاپ سربی یا چاپ سنگی بوده است و دستگاه چاپ در کدام یک از شهرهای ایران زودتر به کارافتاد برای آگاهی بیشتر به سراغ دکتر سید ابوالقاسم نقیبی، معاون پژوهشی و رئیس کتابخانه و مرکز اسناد مدرسه عالی شهید مطهری (سپهسالار) رفتیم تا علاوه بر گفت و گو در باره پیشینه و جایگاه چاپ‌سنگی، یا یکی از بزرگترین مخازن نسخ خطی و چاپ سنگی کشورمان نیز بیشتر آشنا شویم.

فهرست کتاب‌شناسی توصیفی از جمله کارهای مهم در تاریخ فهرست‌نویسی کتاب‌های چاپ‌سنگی در ایران است که به تازگی توسطی به انجام رسیده است. فهرست‌نویسی کتاب‌های براساس قواعد فهرست‌نویسی انگلی - امریکن و رده‌بندی آن بر اساس رده‌بندی دهدی، دیوی به انجام رسیده است.

برای آغاز گفت و گو، در ارتباط با مفهوم چاپ و همین طور چاپ سنگی و سربی توضیح دهید؟

چاپ به معنای طبع و باسمه، عملی است که به واسطه آن می‌توان از روی یک نوشته، چند نسخه شبیه به آن تهییه کرد به تعییردیگر، به نقش کردن نوشته‌ها و تصویرهای کاغذی و سیله آلات و ابزارهای مخصوص، چاپ اطلاق می‌گردد بعضی از

کنکران اینکه کردن این عمل اسلامی است که نیز اسلامی است بعض مصنفات شیعی

ساخته شده‌اند

فرموده‌اند

به ایسی الطایف که نسبت به این اتفاق مخفی نداشتند

و همچنانچه تراجم علوم اخلاقی و فلسفی و علمی و فلسفی اسلامی

الموجه این مفهوم اکثر نکسر اکبره اصلی از این اتفاق نداشتند

و پیرامی خود را از این نشان دادند

و لایت دریمی از دریمی بارگاهی بارگاهی ترجیح خاتمه نهاد و لایت دریمی داشت

نظیفی بران بارگاهی این دو حالت ترجیح خاتمه نهادند

از نهادن مملکت بارگاهی این دو حالت ترجیح خاتمه نهادند

روزگاری با اعتماد شدید بارگاهی این دو حالت خود را دریمی داشتند

شیخ بارگاهی که شیخ بارگاهی خود را دریمی داشتند

تقریباً این دو حالت خود را دریمی داشتند

که نهادند که این دو حالت خود را دریمی داشتند

برخاست و دریمی این دو حالت و بارگاهی این دو حالت و بارگاهی

در نظر گیری کردند

جنابهای شیخ رانظر برین این دو حالت کشیدند

و قدری داشتند

و میراث داشتند

دریمی داشتند

روش، متن یا تصویری می‌بست، برای چاپ^{۷۵۰} نسخه جواب گو بود و پس از آن، نقش روی سنگ قابل چاپ نبود. به همین جهت کتب را در ایران بیشتر از ۷۰۰ تا ۸۰۰ نسخه، چاپ سنگی نمی‌کردند. التبه در این میان موارد استثناء نیز وجود دارد. مانند کتاب «اكمال الدین» شیخ صدوق، چاپ تهران - ۱۳۰۱ ه. که در ۱۰۸۰ نسخه چاپ گردید.

پیشینه چاپ سربی و سنگی در جهان چگونه است؟

نخستین بار در جهان، صنعت چاپ در کشور چین معمول گردید و چینی‌ها زودتر از سایر ملل به این صنعت پی‌برند و با طی مراحل تکاملی این صنعت، کتاب چاپ کردند. چینی‌ها چاپ کتاب را در عصر سلسله سلاطین تانگ، یعنی مقارن قرن اول تا سوم هجری، به کمال رساندند. آنها روی یک قطعه چوب، تمام مطالبی را که باید در دو صفحه متواالی بیاید، به علاوه یک ستون عنوان باب، فصل و ممیزات دیگر در میان دو صفحه، وارونه می‌کنند و سپس آن را مرکب زده، روی کاغذ بر می‌گردانند و آن کاغذ را از وسط «تا» میزند و کتاب هر چند ورق می‌شد از این اوراق تاکرده مرکب بود، که پهلوی یکدیگر گذاشته و دوخته می‌شد.

برخی معتقدند نخستین کتاب باروش حروف مجازاً، سربی در سال ۸۶۸ میلادی در «چین» به چاپ رسیده است در حالی که نخستین کتاب با تکنیک «چاپ سنگی»، در سال ۱۷۷۱ میلادی به چاپ رسیده است. صنعت چاپ را در اروپا گوتبرگ آلمانی (۱۴۰۰-۱۴۶۸ میلادی) اختراع کرد. او نخست با چاپ سنگی آزمایش‌های نمود، و کتاب‌هایی را به چاپ رسانید، که ازان جمله می‌توان به تورات ۳۶ سطحی و تقویم ۱۴۴۸ میلادی اشاره نمود. او بعد درباره چاپ با حروف متحرک (چاپ سربی) نیز مطالعات خود را ادامه داد و این صنعت به نام وی ثبت گردید.

پیشینه چاپ و چاپخانه در ایران به چه زمانی باز می‌گردد؟

برخی براین باورند قدیمی ترین چاپخانه در ایران و خاورمیانه چاپ خانه کلیساي «وانک» در جلفای اصفهان ۱۵۴۶ ه. است، او لین کتاب ایران در آنجا به چاپ رسیده است. بعضی دیگر معتقدند که او لین دستگاه چاپ سربی و او لین مطبعه فارسی را میرزا صالح شیرازی، که از طرف عباس میرزا نایب السلطنه، برای تحصیل همراه چهار ایرانی دیگر به اروپا اعزام شده بود، در انگلستان خریده و با خود به ایران آورد و در شهر تبریز دایر نمود.

نویسنده‌گان، چاپ را مخواهند از «چاو» دانسته‌اند که یک کلمه چینی است و برخی دیگر اشتراق «چاپ» از «چاو» را بعید شمرده و معتقدند که «چاو» از لفظ «چاپ» و «چهابه» هندی گرفته شده است، زیرا در زبان هندی لفظ چاپ به معنای مهر است و پارچه‌هایی را که به وسیله مهرها یا قالب‌های چوبی نقش می‌کنند «چهارپانیا» و «چهارپاره» می‌گفته‌اند صنعت چاپ شبیه به همین مهر زدن و نقش کردن به وسیله قالب است. لذا در این مورد نیز استعمال شده است.

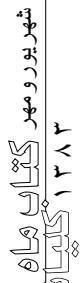
چاپ سربی و سنگی نیز از مهم‌ترین انواع چاپ، به شمار می‌آید. چاپ سربی نوعی از انواع مختلف چاپ است که به وسیله حروفی که روی سرب نقش بسته می‌شود صورت می‌پذیرد.

چاپ سنگی، ساده‌ترین انواع چاپ است که پیش از چاپ سربی و اختراع ماشین چاپ معمولی بوده است، بدین طریق نوشته را روی یک پاره سنگ صاف صیقلی بر می‌گردانند. سپس با وسائل مخصوص از روی آن سنگ، هر چند نسخه که می‌خواستند، چاپ می‌کردند.

از نظر فنی چاپ سنگی چه ویژگی‌هایی دارد؟

چاپ سنگی یک روش مختلط فیزیکی و شیمیایی است که بر اساس رفع متقابل آب و چربی اختراع گردیده و از انواع چاپ مسطح (پلی نوگرافی) به شمار می‌آید. این روش چاپ به عنوان فرآیند چاپ هنری و نیز به عنوان فرآیند چاپ تجاری به کار می‌رود. با این تفاوت که در کارهای هنری از سنگ چاپ و در چاپ‌های تجاری از صفحه فلزی استفاده می‌کنند. این روش را آلتوئیس زنه فلدر در سال ۱۷۹۶ م. ۱۲۱۷ ه. اختراع کرد. سهولت استفاده از این روش به زودی چاپ سنگی را فراگیر نمود. در چاپ سنگی تصویر، معمولاً به صورت وارونه با مداد مرکب، که مشتمل بر صابون یا چربی است، روی سنگ یا صفحه فلزی ترسیم می‌شود. اسید چرب این مرکب صابون نامحلول روی صفحه می‌سازد که مرکب چاپ را به خود می‌گیرد و آب را رد می‌کند.

سپس طرح رسم شده بر روی صفحه را، به وسیله صمخ عربی و محلول جوهر شوره (تیزاب) ثبات می‌بخشد. تیزاب اطراف نقش‌ها را کمی می‌خورد و به ترتیب نقش به صورت برجسته باقی می‌ماند. پس از شستن تصویر، با تربانی و آب، صفحه فلزی یا سنگی آماده می‌شود، تا مرکب چاپ را با نورد، روی آن بمالند و به این ترتیب تصویر روی کاغذ چاپ می‌شود هر سنگی که با این

اولین کتاب که در ایران و
خاورمیانه منتشر شده است،
کتاب «ساغموس» زبور حضرت
داود است که تاریخ چاپ آن به
۱۰۴۷ ه. می‌رسد و در جلفای
اصفهان چاپ شده است.

۱۲۵۹ ه. در تبریز چاپ شده و مشتمل بر چهار مجلس و تصویر می‌باشد. برخی معتقدند مرغوب ترین کتاب چاپ سنگی که در ایران چاپ شده است، کتاب گلستان سعدی است که در سال ۱۲۶۸ ه. در مقطع خشتی در تهران چاپ شده است. همچنین اولین روزنامه ایرانی، در تاریخ دوشنبه ۲۵ محرم سال ۱۲۳۵ ه. در زمان سلطنت محمد شاه قاجار به کوشش میرزا صالح شیرازی که خود، آن را، با ترجمه تحت اللفظی (newspaper) «کاغذ اخبار» نام نهاده بود، در یک صفحه منتشر گردید بعضی معتقدند که اولین روزنامه به زبان فارسی، مدت‌ها قبل از «کاغذ اخبار» در سال ۱۲۱۲ ه. به نام «اخبار ایرانی» در شهر دهلی منتشر شده است.

روزنامه‌های شرف و شرافت از روزنامه‌های مصور با چاپ سنگی، یادگاری از دوره ناصر الدین شاه، حدود سال ۱۲۸۸ ه. است که از جهت خط و تصاویر از نفایس به شمار می‌آیند.

در روش چاپ سنگی، آرایش صفحات کتاب چگونه است و چه روش‌های نگارش در این نوع از چاپ متداول است؟ آفرینش نسخه‌های خطی یا کتاب چاپ سنگی محصله ذوق و قریحه و تلاش عده‌ای هنرمند خوشنویس، مذهب، نگارگر، رسام، جدول‌کش، صحاف و کاغذساز در کتاب‌های بوده است. برخی از نسخه‌های خطی و کتب چاپ سنگی، تنها جهت انتقال علوم و برای آموزش شکل گرفته‌اند و بعضی دیگر، با عنایت به رعایت جنبه هنری آن، خلق شده‌اند. آستربررقه، صفحه عنوان، فهرست، صفحات اول و دوم، صفحات داخل، جدول‌کشی، حاشیه، شماره صفحه، صفحه پایان از مهم‌ترین عناوینی هستند

چنانچه این تلقی صحیح باشد، از مقایسه تاریخ اولین چاپ خانه سربی ایران ۱۰۴۶ ه. و اولین چاپخانه سنگی ایران ۱۲۴۶ ه. مشخص می‌گردد، ۲۰۰ سال قبل از چاپ سنگی، چاپ سربی در ایران وجود داشته است، ولی به جهت مشکلات، چاپ سربی متوقف مانده و هزینه نازل و سهولت کار با چاپ سنگی، این روش را طی مدت کوتاهی، جایگزین چاپ سربی نمود.

بعضی معتقدند: پیشینه و سابقه چاپ (باسمه) در ایران، به زمان «سلطان حسین باقر» برمی‌گردد. هم‌چنین از زمان شاه عباس پارچه‌هایی در دست است که نشان می‌دهد در این زمان «باسمه» بر روی پارچه‌های کتانی و ابریشمی نیز معمول بوده است. برای «باسمه کردن» ابتدا صورت‌های مختلف گل و پرنده‌گان را در حالات و حرکات دلنشیش، با نهایت وظرافت، بر روی چوب‌های محکم و با دوام حکاکی می‌کرددند. به نحوی که صورت‌ها به شکل برجسته‌ای نمودار می‌گردید. سپس این چوب‌های حکاکی شده در اعاده مختلف را بروی نمد های آغشته به رنگ‌های مورد نظرشان، فرو می‌برند و به این ترتیب قسمت‌های برجسته، رنگ می‌گرفت و قسمت‌های فرو رفته، بی‌رنگ می‌ماند. این قطعه‌های حکاکی شده، با اسمه نامیده می‌شود.

قدیم ترین کتاب‌های و روزنامه‌های که به صورت چاپ سنگی در ایران چاپ شد چه بودند؟

اولین کتاب که در ایران و خاورمیانه منتشر شده است، کتاب «ساغموس» زبور حضرت داود است که تاریخ چاپ آن به ۱۰۴۷ ه. می‌رسد و در جلفای اصفهان چاپ شده است.

برخی معتقدند: اولین کتاب «چاپ سنگی» که در ایران به چاپ رسیده است، کتاب «المعجم فی آثار ملوك العجم» تالیف میرزا عبدالله بن فضل الله می‌باشد و هم‌چنین کتاب حديقه الشيعه تأليف ملا احمد اردبیلی، در سال ۱۲۶۰ ه. در تهران چاپ شده است که باید آن را در زمرة اولین کتاب‌های چاپ سنگی تهران محسوب نمود. در اصفهان نیز تقریباً در سال ۱۲۶۰ ه. عمل لیتوگرافی شروع شد و کتاب رساله حسینیه به چاپ رسید. اولین کتابی که میرزا اسدالله شیرازی در تبریز به طبع رسانید «قرآن کریم» است که در سال ۱۲۴۸ ه. چاپ گردید و سپس کتاب زاد المعاد در سال ۱۲۵۱ ه. به طبع رسید که، هر دو به خط میرزا حسین خوش نویس می‌باشد. نخستین کتاب «مصور» ظاهرآ در سال

به مطالب ضروری خارج از متن اصلی کتاب، حاشیه گفته می‌شود. گاهی هم دنباله مطالب متن که به دلیل کمبود جا، در حاشیه‌آورده شده است و گاهی نیز به منزله زیرنویس و پاورقی متن بوده است. حاشیه کتاب‌های چاپ سنگی، به دو قسم، منقوش و مکتوب، تقسیم می‌شود.

رکابه، یادآوری اولین کلمه‌ای است که در آغاز صفحه بعد آورده می‌شود. یعنی کلمه‌ای که در بالای صفحه بعد قرار دارد، در پایین صفحه قبل، نوشته می‌شده است.

رکابه در کتاب‌های چاپ سنگی، معمولاً در قسمت مرکزی یا در سمت چپ صفحه آورده می‌شد با مطالعه این دو کلمه، در هر دو صفحه کتاب، نظم آن مشخص می‌گردید. شماره صفحه، معمولاً در داخل یک شکل هندسی، گاهی در بالا و گاهی پایین صفحه، قرار می‌گرفت.

یکی از ویژگی‌هایی که در برخی کتب چاپ سنگی مشاهده می‌شود تصویرهایی است که به صفحات آن زیبایی خاصی می‌بخشد. بعضی از این تصاویر، مجلس سازی یعنی دنباله دار و برخی دیگر مصورسازی، یعنی دنباله دار نبوده و دارای موضوع واحد نمی‌باشند.

خط و کتابت در کتاب‌های چاپ سنگی چگونه است و چه روش‌های نگارش در این نوع چاپ متداول است؟

اکثر نسخه‌های خطی و کتاب‌های چاپ سنگی، با خط نسخ و نستعلیق و شکسته نستعلیق نگارش یافته است، زیرا خط نسخ، مholm ترین و خواناترین خط است. خط نستعلیق نیز، علاوه بر خوانا بودن، از زیبایی خاصی برخودار است. از مهم ترین خوشنویسان دوران قاجاریه، «میرزا رضا کلهری» است، او نگارش خاص «چاق نویس» را ابتکار نمود. که نتیجه آن آشکار شدن ظرافت وزیبایی‌های خوش نویسی در صفحه می‌باشد. متون کتب چاپ سنگی، به سه روش: الف – ساده نویسی، ب – مورب نویسی، ج – جناقی نویسی نگارش یافته‌اند.

به غیر از صفحه افتتاح یا دیباچه که در یک کادر مستطیل شکل می‌باشد و شما به آن اشاره کردید، صفحه آخر نیز در کتاب‌های چاپ سنگی دارای توجه و عنایت بوده است. در این زمینه نیز توضیح دهید؟ مطالب صفحه آخر کتب چاپ سنگی، غالباً در کادر مثلثی که راس آن رو به پایین است، به پایان می‌رسد. در این صفحه تعداد

که، معرف آرایش صفحات کتب چاپ سنگی می‌باشند. در ابتدای کتاب‌های سنگی، یک الی دو صفحه سفید قرار می‌گرفته است، که به آن «آستر» گفته می‌شود و در انتهای کتاب نیزیک‌الی دو صفحه قرار داشته، که به آن «بدرقه» اطلاق می‌گردد هردو، سبب اتصال کتاب به جلد بوده‌اند.

در کتاب‌های چاپ سنگی، اولین صفحه‌ای که بعد از آستر، قرار می‌گرفت صفحه عنوان بوده است این صفحه، مشتمل بر عنوان کتاب، نام نویسنده، نام ناشر، تاریخ و محل انتشار و نام اشخاص بوده است که کتاب را وقف یا طبع نموده‌اند.

صفحه عنوان کتاب‌های چاپ سنگی، مزین به ترنج، سه ترنج لچکی و شمسه می‌باشد. و شیوه کار، عموماً پیروی از مکتب اصفهان دوره صفویه و به ندرت مکاتب دیگر است که عیناً از روی کتب خطی تقلید شده است.

در بیشتر موارد صفحه عنوان، با نقش ترنج تزیین شده است. و در داخل آن، عنوان کتاب و مشخصات دیگر آن آورده شده است. گاهی در بالا و پایین ترنج، سر ترنج به چشم می‌خورد. بر روی صفحه عناوین بعضی از کتب چاپ سنگی، از «شمسه» به صورت شکل دایره‌ای که در آن مشخصات مربوط به کتاب آمده، به کار گرفته شده است و در برخی موارد، این دایره، به شکل بیضی در آمده و در داخل مربعی ساده یا گلزار قرار گرفته است.

معمولًا در کتاب‌های چاپ سنگی، فصل بندی با عنوان «باب» انجام می‌پذیرفت که در ابتدای انتهای کتاب قرار می‌گرفت. این فهرست‌ها، انواع مختلفی داشت که فهرست مشجر، مدور و جدولی از جمله آنها به شمار می‌ایند.

معمولًا در صفحه آغازین متن کتب چاپ سنگی، طرحی مذهب و منقش دیده می‌شود که نصف یا ثلث صفحه را در بر می‌گیرد و غالباً در یک کادر مستطیل شکل قرار می‌دارد، که به آن پیشانی گفته می‌شود و شامل سرلوحه و کتیبه‌های ویژه‌ای است که در نقوشی مانند اسلامی، ختایی، گل و بته و از تصاویر حیوانات و ملایکه، تاج و ترکیبات هندی استفاده شده است. در پایین سرلوحه عموماً کتیبه‌ای وجود دارد که در آن اغلب جمله

«بسم الله الرحمن الرحيم» یا «بسم الله» نوشته شده است. یکی از ویژگی‌های صفحات اکثر کتاب‌های چاپ سنگی، جدول بندی آنهاست. جدول‌ها ممکن است چند تایی یا متداخل باشند، جدول بندی کتاب‌ها با عنایت به نثری‌اشعر، تنظیم می‌شده است.

کتابخانه مدرسه عالی شهید مطهری (سپهسالار) از نظر کتاب‌های چاپ‌سربی و سنگی چه ویژگی دارد؟
کتابخانه مدرسه عالی شهید مطهری، به جهت دارابودن چهار هزار و دویست نسخه خطی و ۲۷۰ جلد کتاب چاپ‌سنگی و سربی از جایگاه ویژه‌ای برخودار است. قیمتی ترین نسخه خطی این کتابخانه، نسخه‌ای از قرآن کریم است که در قرن سوم از هجرت، نگارش یافته است. قدیمی ترین کتاب چاپ‌سنگی آن، با عنوان تاریخ فرشته تالیف فرشته استرآبادی، به چاپ بمبهی، به سال ۱۲۴۷ ه. می‌باشد. این کتاب‌ها در قطع گوناگون و در علوم متفاوت می‌باشد. چنانکه (۲۶۰) عنوان در فقه جعفری، (۴۴) عنوان در فلسفه اسلامی، (۳۸) عنوان در کلام شیعه، (۸۳) عنوان در اخلاق اسلامی (۶۹) عنوان در تصوف و عرفان، (۲۸) عنوان در زمینه پژوهشی، (۱۲۰) عنوان در اصول و فقه شیعه، (۸۴) عنوان در زمینه تفسیر، (۳۴۰) عنوان در زمینه زبان و ادبیات عرب، (۳۰۵) عنوان در زمینه ادبیات فارسی، (۱۱۴) عنوان در زمینه تاریخ و ده‌ها کتاب دیگر در عناوین دیگر، شکل دهنده کتاب‌های این بخش کتابخانه می‌باشد.

در ارتباط با تهیه فهرست، پیشینه، روش و مدت انجام کتابشناسی کتاب‌های چاپ‌سربی و سنگی کتابخانه مدرسه عالی شهید مطهری (سپهسالار)، نیز توضیح دهید؟
فهرست کتاب‌شناسی توصیفی تهیه شده، از جمله کارهای مهم در تاریخ فهرست‌نویسی کتاب‌های چاپ‌سنگی در ایران است. فهرست‌نویسی کتاب‌ها بر اساس قواعد فهرست‌نویسی «انگلو-امریکن» و رده‌بندی آن بر اساس رده‌بندی دهدۀ، دیوبی به انجام رسیده است. ورود اطلاعات فهرست‌نویسی شده در نرم افزار جامع پارس آذربخش صورت گرفته و کتاب‌شناسی حاضر با استفاده از این نرم افزار تنظیم و ارائه گردیده است. شیوه تنظیم فهرست برگه‌ها بر اساس پدیدآورنده و در صورت نبود آن، عنوان، می‌باشد.
این کتاب‌شناسی در طول مدت پنج سال به انجام رسیده است و اگرچه سعی شده است این فهرست از غلط‌ماهی و املای مبری باشد و چند بار مورد بازبینی قرار گرفته است مع‌الوصف برای رفع اغلاط احتمالی و تکمیل نیازمند، به عنایت عالمان در دانش کتابداری و فهرست‌نویسان سختکوش کشور می‌باشد.

کلمات در سطور، کم شده تا در رأس مثلث به یک کلمه می‌رسد، گاهی نیز بعد از آخرین کلمه، تزییناتی دیده می‌شود. صفحه‌آخر کتاب سنگی، با ذکر تاریخ اتمام، نام خطاط، محل استنساخ یا انتشار، التماس دعا و جمله « تمام شد » ختم می‌گردد.

نقش کاغذ در کیفیت نسخه‌های چاپ‌سنگی چگونه است و چه نوعی از کاغذ برای این چاپ مرغوب است؟
کاغذ در تکوین نسخه‌های خطی و کتب چاپ‌سنگی، نقش بسیار مهمی را داشته است. بدین جهت همواره افراد خاصی به شغل کاغذسازی اشتغال داشته‌اند. کاغذگران علاوه بر مرغوبیت به بعد زیبا شناختی آن نیز عنایت داشته‌اند. لذا انواع و گونه‌های کاغذهای الوان و هنری را فراهم می‌آورند.

کاغذی که برای چاپ‌سنگی، مورد استفاده قرار می‌گرفت، غالباً کاغذ «روسی» و روزنامه مانند بود. گاه کاغذهای فرهنگی دیگر هم از راه «خلیج فارسی» وارد می‌شد. در برخی از کتاب‌ها، از کاغذهای رنگی که صورت تزیینی داشته است استفاده می‌گردید و در طبع بعضی از کتب، کاغذهای رنگارنگ به کار گرفته می‌شد.

- در زمینه قطع کتاب چاپ‌سنگی نیز توضیح دهید؟
قطع کتب چاپ‌سنگی، متفاوت و گوناگون بوده است.
مشهورترین این اندازه‌ها عبارت است از:
۱. بازو بندی: حدود (۲۰×۳۰) میلی متر
۲. بغلی: حدود (۴۰×۶۰) میلی متر
۳. جانمایی: (۷۰×۱۲۰) میلی متر
۴. نیم ریعی: حدود (۱۶۰×۲۴۰) میلی متر
۵. وزیری کوچک: حدود (۱۶۰×۱۲۰) میلی متر
۶. وزیری: حدود (۱۶۰×۲۴۰) میلی متر
۷. وزیری بزرگ: حدود (۲۰۰×۳۰۰) میلی متر
۸. سلطانی: حدود (۳۰۰×۴۰۰) میلی متر
۹. رحلی کوچک: حدود (۲۵۰×۴۰۰) میلی متر
۱۰. رحلی: حدود (۳۵۰×۵۰۰) میلی متر
۱۱. رحلی بزرگ: حدود (۳۵۰×۶۰۰) میلی متر
۱۲. بیاض: کتابی که طول و عرض آن به جهت نوع صحافی، معمولاً برخلاف معمول بوده است.
۱۳. خشتنی: کتابی که طول و عرض آن، تقریباً چهار گوش و به یک اندازه باشد.